

[Tinning]

til det lokale idrætsarbejde tilrettelægges efter rent forretningsmæssige principper?»

Begrundelse

Som bekendt er man ret fantasifuld i Kolding kommune, når det drejer sig om støtte til det lokale idrætsarbejde. Et af de seneste skud på stammen er en ordning, hvorefter kommunen betaler til lokale idrætsforeninger for retten til at reklamere på kommunale idrætsanlæg – for kommunen. Ordningen er finansieret over en særlig reklamekonto under økonomiudvalget og altså ikke over idrætsudvalgets budget.

Både i 1982 og 1983 har kommunen haft et reklameskilt for kommunen på det kommunale stadion og på Mosevej sportsplads, hvor Kolding Boldklub hører til. For denne reklame vil Kolding Idrætsforening i 1983 modtage 6.700 kr., mens Kolding Boldklub vil modtage 915 kr.

Forskellen på de to beløb er markant og indlysende: der kommer en del flere tilskuere på Kolding stadion end på Mosevej sportsplads – stadionreklamen er også større.

Hvad der er langt vigtigere, er dog, at det lige præcis er KIF og KB, der modtager de kommunale annoncekroner – og ingen andre idrætsforeninger. Endnu har kommunen dog ikke fundet på at anbringe et reklameskilt på bunden af Bramdrupdam svømmebad eller andre steder.

I de fleste kommuner ydes støtten til det lokale idrætsarbejde ud fra såkaldt objektive kriterier, f.eks. antallet af medlemmer i den enkelte forening.

Med den nye Koldingmodel sker der en yderligere forvriddning af støtten til det lokale idrætsarbejde ud fra rent forretningsmæssige principper.

Spareren ønsker ikke ministerens kommentar til de konkrete forhold i Kolding, men vil være fuldt ud tilfreds med et kort, klart og principielt svar.

Besvarelse (18/7 83):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er i overensstemmelse med regeringens idrætspolitik, at der ydes tilskud til idrætten i hele dens bredde. De enkelte kommuner udformer tilskudspolitikken forskel-

ligt, og for Kolding kommunes vedkommende stiller hr. Tinning spørgsmål ved tilskudsteknikken bag beløb, som i forhold til kommunens samlede støtte til idræts- og ungdomsarbejdet på mere end 5 mill. kr. forekommer meget beskedne.

Regeringen hverken kan eller vil blande sig i den enkelte kommunes forvaltning af området, forudsat at der ikke foreligger en kommunalretligt set ulovlig tilskudspolitik. Dette forhold har indenrigsministeren bedt tilsynsrådet for Vejle amt undersøge.

Spm. nr. S 1391

Til *ministeren for offentlige arbejder (6/7 83)*, af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren foranledige, at forsøget med skrivetelefoner for hørehæmmede gøres til en permanent ordning?«

Begrundelse

Ordningen med skrivetelefoner er af vital betydning for hørehæmmede, der kun kan komme i telefonkontakt med andre, f.eks. familie og læge, gennem skrivetelefonen, der fungerer over P & Ts formidlingscentral.

Forsøget med skrivetelefoner ophører i nær fremtid, hvilket altså kan virke katastrofalt for nogle.

Besvarelse (26/7 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

På baggrund af de i den oprindelige forsøgsperiode indhøstede erfaringer meddelte telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenet i november 1979, at man ville være indstillet på at indføre en permanent skrivetelefontjeneste omfattende levering, vedligeholdelse og fejlretning af skrivetelefoner samt etablering af drift af en eller flere formidlingscentraler. Forudsætningen måtte dog være,

- at telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenet ville få de direkte omkostninger dækket,
- at trafikafgiften for opkald mellem abonnenter med skrivetelefon ville blive beregnet efter de for telefontjenesten i øvrigt gældende regler.